

[Fisker.]

ning paa 4 Mill. Kr. Det er Grundlaget for de Herrer's Udtalelser; det glæder mig, at den højtærede Minister og Venstres ærede Ordfører ikke har forsøgt at rokke derved.

De Eksempler, jeg fremsatte angaaende den foreslaaede Lovs Virkninger i mit eget Amt, har Ministeren og den ærede Ordfører heller ikke beskæftiget sig med. Jeg forstaar det for øvrigt godt, for selvfølgelig kan man ikke gøre det, medmindre man har Materialet ved Haanden, men jeg fastholder disse Eksemplers Rigtighed fuldt ud, og jeg vil gerne sige, at der er jo faktisk Tale om en Lettelse her. Vi taler om Amtsskatterne her. Jeg fastholder, at Herremanden deroppe faar 1 500 Kr.s Nedsættelse i sin Amtsskat, og jeg fastholder, at Husmanden faar godt de 20. Saa bliver Spørgsmaalet, siger de Herrer, hvorledes man saa skal fordele den Del af Amtsskatterne, der gaar over paa Sognekommunerne.

Derom kan hverken Ministeren eller Venstres Ordfører eller jeg udtale noget her, for det beror nemlig paa forskellige Ting. Det beror for det første paa, hvordan Amtsraadene vil fordele de kommunale Byrder. En Trediedel skal fordeles efter Skøn. Det vil altsaa betyde, at Amtsraadene til en vis Grad kan skønne over, hvordan de forskellige Kommuner skal behandles; det kan være forskelligt i de forskellige Amter og derfor ogsaa være meget vilkaarligt. Det er nu een Side af Sagen. Men Bestemmelsen i § 4 i Lovforslaget, som tillader Ændringer i de kommunale Skattevedtægters Regler, gør det endvidere umuligt for mig paa nærværende Tidspunkt at sige, hvordan man vil fordele Byrden indenfor Kommunerne. Det beror nemlig ogsaa paa, hvordan man vil bruge denne § 4, om man vil flytte den overvæltede Skattebyrde indenfor den enkelte Kommunes Omraade over paa den personlige, arbejdsskabte Indkomst i større eller mindre Grad. Endelig for det tredje beror det paa, hvorledes Sogneraadens Medlemmer vil skønne, naar de kommer til at ligne, saa det er ganske umuligt for mig at sige noget om det her.

Her er Tale om Amtsskatterne, og jeg har paavist en Nedgang i disse, og hvorledes de større Ejendomme pr. Enhed faar en betydelig større Nedsættelse end de mindre, endvidere, at Landbrugsejendommene faar en større Nedsættelse end Ejendommene i Stationsbyerne.

Saa talte den højtærede Minister om Kommunernes Økonomi; jeg kunde være ganske rolig, sagde han og løftede Haanden

formanende imod mig, der skete ingenting, for hvad man tog fra den ene, lagde man til hos den anden. Det er rigtigt, det er nemlig det, man gør, man tager fra den ene og giver til den anden. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: Er det nu saaledes, at det, man tager det ene Sted, ogsaa bliver lagt til indenfor den samme Kommunes Omraade. Dette er nemlig, synes jeg, et afgørende Punkt, og dér ved jeg, at jeg vil faa et ganske klart Nej, det kan man ikke paa Forhaand vide noget om.

Man kan meget vel tage fra een Kommune og lægge over paa en anden, og det er det, man gør efter § 50 i Øjeblikket. Enhver som helst, der har været med i dette Arbejde, vil vide, at en af de værste Virkninger af § 50 er, at man flytter Skattebyrden i mange Tilfælde fra gode Kommuner over til de daarligste Kommuner, og jeg er tilbøjelig til at tro, at naar man skal bruge Folketallet som Fordelingsgrundlag for Trediedelens Vedkommende, vil det samme blive Tilfældet ogsaa her. Med andre Ord, dette Spørgsmaal om Fordelingen vil naturligvis ikke kunne afgøres i Øjeblikket, men dér kan jo mange forskellige Forhold gøre sig gældende, og jeg tror, Fordelingen bliver omtrent paa samme Maade som Fordelingen af § 50-Skatterne i Øjeblikket.

Kommunernes Økonomi skal nok holde. Ja, nu er man blevet ved at lægge nye Byrder paa Kommunerne, og den højtærede Minister har selv Hovedansvaret for en Række Foranstaltninger, gennemførte med det konservative Partis Støtte, som han selv er fuldt klar over lægger betydelige Byrder paa Kommunerne, ogsaa paa Sognekommunerne, i særlig Grad paa dem, som har en Arbejderbefolkning i deres Midte. Enhver, der har haft med kommunalt Arbejde at gøre, vil vide, at man paa en Række forskellige Konti ser en stadig Stigning, og jeg pegede paa, da jeg første Gang havde Ordet, at dette i Forbindelse med de store Erhvervsvanskeligheder var Grunden til, at man ikke nu var i Stand til at afgøre, om man overhovedet kunde holde sig paa den samme Skatteprocent, det var meget sandsynligt, at den maatte stige, maaske endogsaa ret betydeligt.

Jeg tror derfor, der er Grund til at tage Hensyn til Kommunerne, og det kan kun være uheldigt paa et Tidspunkt som dette at bebyrde Kommunerne med store Udgifter til Amtet, som nødvendigvis vil frembringe en betydelig Stigning i Skatteprocenten og derved gøre Vanskelighederne